

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

— W tym zakresie skarżąca podnosi, że wbrew art. 158 ust. 3 wskazanego powyżej rozporządzenia OHIM nie zwrócił się do AF Steelcase o dostarczenie koniecznych objaśnień, które – jak miało to miejsce w tym przypadku – nie miały istotnego wpływu na warunki oferty.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-657/14)

(2014/C 380/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 czerwca 2014 r. o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty deklaracji wydatków i wniosku o płatność nr 21 w odniesieniu do programu operacyjnego badań naukowych, rozwoju i innowacji, Fundusz Technologiczny – EFRR, wysłanej przez Hiszpanię w dniu 26 grudnia 2013 r. i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia narusza art. 87 ust. 2, w związku z art. 91 i 92 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

— W tej kwestii strona skarżąca twierdzi, że termin przewidziany we wspomnianym art. 87 ust. 2 jest terminem prekluzyjnym uniemożliwiającym Komisji wydanie decyzji o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty po upływie dwóch miesięcy, a zatem również uniemożliwiającym uruchomienie procedury prowadzącej do zawieszenia płatności.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia została wydana po terminie wyznaczonym prawem Unii i narusza zasadę pewności prawa, zasadę uzasadnionych oczekiwań i zasadę dobrej administracji. Decyzja ta ma szkodliwy wpływ na budżet i szkodliwe skutki finansowe dla Królestwa Hiszpanii, które zgodnie z prawem spodziewało się, że uzyska płatność w wyznaczonym prawem terminie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 91 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1083/2006, w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji nie spełniono przesłanek przewidzianych w rozporządzeniu, aby decyzja była wydana zgodnie z prawem.

— W tej kwestii strona skarżąca twierdzi, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu nie opiera się na sprawozdaniu z audytu zgodnie z wymogami powołanego przepisu, lecz na zwykłym projekcie, którego nie można uznać za ostateczny dokument mogący podtrzymać decyzję o wstrzymaniu biegu terminu. Z drugiej strony z powołanego projektu nie wynikają wskazówki ani dowody na ważne niedociągnięcia w systemie zarządzania i kontroli.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Jurašinović przeciwko Radzie

(Sprawa T-658/14)

(2014/C 380/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Jurašinović (Angers, Francja) (przedstawiciel: adwokat O. Pfligersdorffer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 lipca 2014 r. w zakresie w jakim ograniczyła ona dostęp skarżącego do dokumentów określonych w załączniku 3 do niej poprzez odwołanie się do ochrony stosunków międzynarodowych i postępowań sądowych oraz usunięcie z tego względu wnioskowanych dokumentów;
- zasądzenie zapłaty przez Radę na rzecz skarżącego kwoty 5 000 EUR bez podatku lub 6 000 EUR wliczając podatek, tytułem kosztów postępowania, wraz z odsetkami zgodnie ze stawką EBC obowiązującą w dniu wpisania skargi do rejestru;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do wyjątku ochrony postępowań sądowych lub porad prawnych przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia 1049/2001⁽¹⁾ albowiem Sąd orzekł już w wyroku Jurašinović/Rada (T-63/10, EU:T:2012:516), w którego wykonaniu wydana została zaskarżona decyzja, że chociaż wyjątek ten miał zastosowanie to w niniejszym przypadku nie było takiej możliwości.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do wyjątku naruszenia interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ omawiane dokumenty dotyczyły informacji wydanych przez Unię Europejską a nie informacji pochodzących z systemu Narodów Zjednoczonych, z uwagi na co przepływ informacji tej organizacji nie ma znaczenia.